

MİNİK YÜREKLERİN BÜYÜK MACERALARI

Bu kitap, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğüne kurulan “GELECEĞİN YAZARLARI” projesi kapsamında, İstanbul/Beykoz – Bibi Genceli İlkokulu öğrencileri tarafından yazılan ve projeyi yürüten komisyonca hazırlanmıştır.

PROJE EKİBİ

OKUL MÜDÜRÜ

Özgen KOÇ

PROJE KOORDİNATÖRÜ

Gülce ERYILMAZ KAYHAN

KOMİSYON ÜYELERİ

Gülce ERYILMAZ KAYHAN (Sınıf Öğretmeni)

Bahar ALKAN (Sınıf Öğretmeni)

EDİTÖR

Özgen KOÇ

Bahar ALKAN

KAPAK TASARIMI

Bahar ALKAN

NİSAN 2024

ÖN SÖZ

Çok Kıymetli Okurlarımız,

Öğrencilerimizin yaratıcılığı ve hayal gücünün ürünü olan bir kitabı sunmanın gururunu yaşıyoruz. Bu kitap, “Minik Yüreklerin Büyük Maceraları” adını taşıyor ve içinde öğrencilerimizin kendi günlük yaşamlarından ilham alan hikayeler ve şiirler bulunuyor.

Bu kitap, çocuklarımızın düş gücünü ve anlatım becerilerini ön plana çıkarıyor. Her bir hikaye, her bir şiir ,onların ne kadar özel ve değerli olduklarını gösteriyor. İlkokul yılları, hayatlarının en önemli ve heyecan dolu zamanlarından biri olduğu gibi, aynı zamanda keşif dolu bir serüvene de dönüşebilir. Bu kitap, onların bu serüvenlerini ve deneyimlerini sizinle paylaşmak için bir fırsat sunuyor.

Öğrencilerimizin kaleme aldığı her satırda, çocukluğun ne kadar değerli ve ne kadar öğretici olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz. Onların bu masumiyeti, bizlere her zaman umut veriyor ve geleceğe olan inancımızı pekiştiriyor.

Değerli veliler, sizlere çocuklarınızın yaratıcılığını ve başarılarını desteklediğiniz için teşekkür ediyoruz. Onların bu kitaptaki başarıları, sizlerin de desteğiyle mümkün oldu.

Son olarak, bu kitabın sizlerle buluşmasında emeği geçen öğrencilerimize ve öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz. Umarız bu kitap, sizlere de bizlere olduğu kadar mutluluk ve gurur verir.

Hepinize keyifli okumalar diliyoruz.

Özgen KOÇ

Bibi Genceli İlkokulu Okul Müdürü

Değerli Okurlarımız,

Bu kitap, öğrencilerimizin yaratıcılıklarını ve hikaye anlatma becerilerini sergiledikleri bir kitaptır. Her bir öykü, küçük yazarların büyük hayallerini ve düşlerini kağıda dökmelerinin bir yansımasıdır. Bu kitap, genç yazarların cesaretlerini ve özgün seslerini keşfetmelerine olanak sağlar. Yazma süreci, öğrencilere ifade etme ve düşünce dünyalarını keşfetme fırsatı sunar. Bu kitabın yazarları, kendi hikayelerini paylaşmanın ne kadar güçlü bir deneyim olduğunu keşfetmişlerdir. Umarım bu kitap, diğer genç yazarları cesaretlendirir ve onlara kendi hikayelerini paylaşma cesareti verir.

Gölce ERYILMAZ KAYHAN

3/A Sınıf Öğretmeni

Değerli Okurlarımız,

Bu kitap, öğrencilerimizin her birinin hayata dair, kendi deneyim ve gözlemlerinden hareketle bizlere iletmek istedikleri mesajların hikaye tadında aktarabilecekleri bir ortamı sunmaktadır. Her biri kendi yaşantısına, zevklerine, ilgi alanlarına ve sevdikleri şeylere değinerek, hepimizin geleceğini aydınlatmak ve bir fikir olabilmek için iyi niyetlerini ortaya koymuşlardır. Çocuklar hayallerindeki güzel geleceğe ulaşabilmek için saf ve temiz düşünerek çabalar. Dolayısıyla çocuklarımızın tahmin edemeyeceğimiz bir hayal dünyasına sahip olduklarını bu proje sayesinde bir kez daha görmüş, bu bilinçle onların yolunu açacak ve ışık tutacak o görevi yerine getirmek için daha çok çalışmamız gerektiğinin kanaatine varmış olduk. Yarınlarımızın güvencesi olan çocuklarımızın, fikirleri, istekleri ve hayal dünyalarını ciddiye alıp, bir parçası olmak için onlara rehber olmalı, çocuklarımızın düşüncelerini kaleme alma noktasında yanlarında olmalıyız. Çünkü her çocuk bir dünyadır. Çocuklar olmadan bir dünya düşünülemez.

Bahar ALKAN

2/A Sınıf Öğretmeni

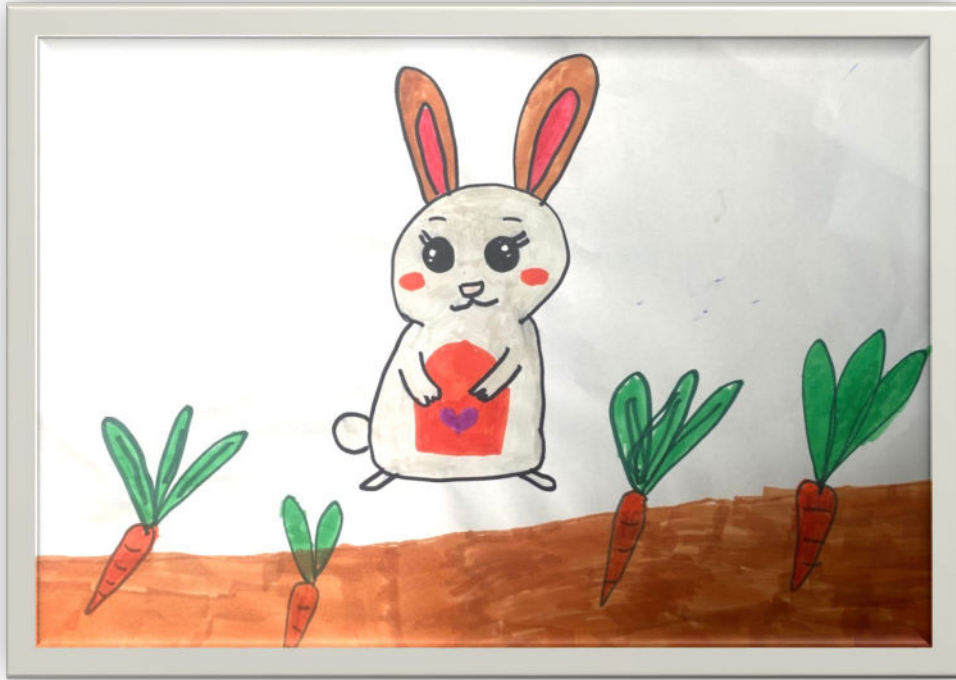
İÇİNDEKİLER

Ön Söz / İçindekiler	6
Minik Tavşanım / Esmâ Meryem AYDIN (2-A)	7
Arkadaşlık /Mina PİRECİOĞLU (2-A).....	8
Vatanım / Zelal GÜN (2-A)	9
Komşularım / Aişe Zümra DEMİRCİL (2-A)	10
Kuşum / Esmâ Filiz ŞEN (2-A)	11
Kralın Çocukları / Eflin Sare CANTÜRK (2-A).....	12
Kardeşler / Erva ALMIŞ (2-A)	13
Bursa'ya Gidiyoruz / Zehra ÖZTÜRK (2-A)	14
Uzay Bilimleri / Alparslan ÖZKAN (2-A)	15
Bir Gün Dışarıdayım / Mustafa ORAL (3-A)	16
Alican'ın Köpeği / Miraç DOĞAN (3-A).....	17
Penceremize Alışan Kediler / Fatıma Betül OLGÜN (3-A)	18
Fatih'in Uzay Macerası / Onur Eymen SUIÇMEZ (3-A)	19
Arkeoloji Müzesi / Rüzgar Taha DEMİRCİ (3-A)	20
Evcil Hayvanlar Olmasa Yaşanmaz / Beyza Nil UZUN (3-A)	22
Bir Bayram Günüm / Hira DENİZ (3-A)	24
Ahmet'in Kedisi Pamuk / Hatice Narin İSLAMOĞLU (3-A)	26
Okulun İlk Günü / Hira Nur ÇOBAN (3-A)	27
Minik Kedi Ponçık /Ela BAL (3-A)	28
Arı ile Papatya / Yaren Nisa AYDIN (3-A)	29
Ezgi'nin Eğlenceli Günlüğü / Ayşe Mina AYDIN (3-A)	31
Can ve Müzik / Zeynep ÖZAYDIN (3-A).....	33
Konuşan Yavru Koyun ve Kurt / Yağmur GÜN (3-A)	35
Kayboldum / Amine Esmâ KİRAZ (3-A).....	36
Gizemli Ağaç / Meleknur SEVİM (3-A)	38
Ailemle Bir Park Gezisi / Fatmanur ÇİÇEK (3-A).....	39

MİNİK TAVŞANIM

Bir gün benim minik tavşanım her zamanki gibi yatağıma çıktı ve orada mışıl mışıl uyudu ama benim yatma saatim gelmişti. Sabah olduğunda bir de ne gördüm tavşanım kaçmış, çok üzüldüm, koşa koşa anneme söyledim. “Anne anne tavşanım kaçmış, sabah kalktığımda yoktu, bir şeyler yap.” Annem ve babam yola koyulmuşlar bir de ne görsünler koca bir tepede tavşan ailesi, demek tavşancık o yüzden kaçıp gitmiş çünkü herkes ailesinin yanında mutludur.

Esmâ Meryem AYDIN – 2/A Sınıfı

ARKADAŞLIK

Köyümüze taşınalı bir yıl olmuştu, buraya henüz alışamamıştım, çok canım sıkılıyordu, hiç arkadaşım yoktu burayı hiç sevmeyeceğimi düşünüyordum. Sonra arka bahçedeki eve yeni ev sahipleri taşındı, benim yaşlarımda bir kız çocukları varmış o kadar sevinmişim ki sonra ailemle onlara hoş geldiniz demek için evlerine gittik. Bizleri çok güzel karşıladılar, kızlarının adı Derya imiş, onu çok sevdim, sanırım o da beni sevdi. Annemler çay içerken biz de bahçede top oynadık, saklambaç oynadık, galiba o da benim sevdiğim oyunları seviyordu. Birlikte çiçek topladık, kedileri sevdik sonra birden hava karardı. Ne kadar da çabuk geçmişti gün, akşam olmuştu, yarın sabah yine bahçede oynamak için birbirimize söz verdik. Artık çok iyi anlaştığım bir arkadaşım oldu, artık canım hiç sıkılmayacak ve arkadaşlık çok güzel bir şey.

Mina PİRECİOĞLU – 2/A Sınıfı

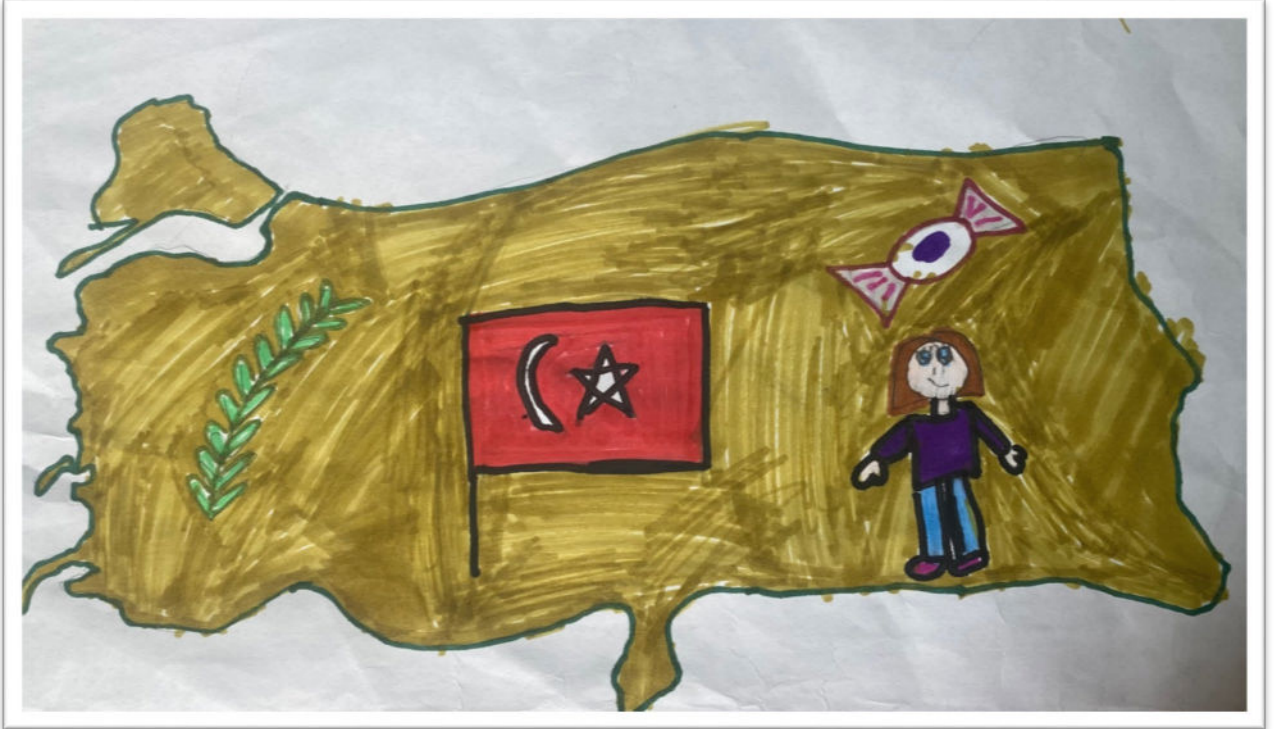

VATANIM

Bu topraklarda doğdum,
Bu topraklarda yaşarım,
Ülkemi yuvam bilir,
Onu çok severim.

Vatanım Türkiye,
Başkenti Ankara'dır.
Ay yıldızlı bayrağıyla,
Ülkem bir harikadır.

Zelal GÜN – 2/A Sınıfı

KOMŞULARIM

Onları çok severim,
Ne zaman hasta olsalar,
Onlara sıcak sıcak çorbalar yaparım,
Uzarlarda olsam onları hemen ararım.

Onlara dualar okurum,
Uzakta olunca onları çok özlerim,
Onları çok severim,
Ne demişler; komşu komşunun külüne muhtaçtır.

Aişe Zümra DEMİRCİL – 2/A Sınıfı

KUŞUM

Ben kuşumu çok severim, kuşuma el uzatınca kuşum “cıkık” diye öter ve babacık cici kuş aşkım der, her sabah beni “cık cık” diye uyandırır bir de efendim canım kuşum derim, sonra kuşum Limon, salıncağında sallanır, suyunu içer sonra babam Limonu sallar ve elinde tutup sever ve Limon her yere uçmaya çalışır. Limon yorulunca ve acıkınca kafese geri döner, kafese koyarız, yemini veririz, su içer. Biz kuşum sarı ve yeşil renkte olduğu için ona Mini Limon ismini vermeye karar verdik. Kuşumu anneannemlere götürdük, orada yıkadık yolda bana ve ablama cıkık diye öttü.İyi ki kuşlarım var.

Esmâ Filiz ŞEN – 2/A Sınıfı

KRALIN ÇOCUKLARI

Bir varmış bir yokmuş çok eski yıllarda sarayda yaşayan iki çocuk varmış, bu iki oğlan kralın çocuğuymuş çocuklardan birisi çok tembel imiş sürekli uyurmuş, diğer çocuk ise çok çalışkanmış, babasının sözünü hep dinlermiş. Bu iki çocuğu bir gün babası yanına çağırmiş babası ben artık yaşlandım, ben gittikten sonra yerime ikinizden birisi geçecek, yerime geçmek istiyorsanız bir iş bulacaksınız ama sakın unutmayın birisi sizden yardım isterse ona hemen yardım edeceksiniz demiş. Babası sonra bu iki çocuğu uzak diyarlara göndermiş. Çocuklardan çalışkan olanın önüne kuru bir ağaç çıkmış, ağaç ondan yardım istemiş, ağaç konuşmuş lütfen bana su döker misin? Çalışkan çocuğun aklına babasının sözü gelmiş ve ona su dökmüş sonra çocuk yoluna devam etmiş, Diğer çocuğun önüne bir köpek çıkmış her tarafı çamur olmuş o köpeği yandaki gölde yıkamış. İki çocuk da babalarının nasihatini yerine getirmiş.

Eflin Sare CANTÜRK – 2/A Sınıfı

KARDEŞLER

Sen bir kardeş

Hiç kimsenin yeri alamadığı

Arkadaşım gibisin

Gülümse biz de güleriz

Her istediğini yaparım

Haydi gel oyun oynayalım

Gülünce beni mutlu edersin

İyi ki varsın kardeşim.

Erva ALMIŞ – 2/A Sınıfı

BURSA'YA GİDİYORUZ

Ailecek Bursa'ya gidiyoruz. Bayram gelmişti, Ramazan ayında oruç tuttuğumuz için yemek istediğim, canımın çektiği her şeyi yemek istiyordum. Ve o gün aşırı yemek yemekten karnım ağrıyordu. Artık yola çıkmıştık. Bursa'ya babamın teyzesine gidiyorduk. Bursa'ya geldiğimizde hava çok sıcaktı, sıcaktan pişmiştik. Babamın teyzesinde bir gece kaldık. Orada kuzenlerim vardı onlarla oyun oynadık. Bayramın ikinci günü camileri gezmiştik, caminin içi çok güzeldi. Cumalıkızık'a gitmiştik. Cumalıkızık'da bir sürü dükkan vardı bir tanesine girmiştik kendime ve okul arkadaşşıma küpe ve kolye aldım. Etrafa baktığımızda ekmek kokusu geliyordu. Oradaki fırına girip taze ekmek aldık. Tadı çok güzeldi. Babam İstanbul'a gidiyoruz dedi. Eve geldik, kuzenlerim bize geldi onlarla oyun oynadık ve uyudum. Sabah oldu uyandım, kahvaltımı yaptım. Amcamlara gittik. Sonra arkadaşım Aişe süt kardeşini getirdi. Onunla tanıştık ve piknik yaptık. Daha sonra düğüne gittik ve misafirlerimiz geldi. Hep birlikte oyun oynadık, yağmur yağdı. Koşarak eve gittik ve evcilik oynadık. Çınar ve Semih geldi, boyama yaptık. Yağmur dinmişti. Sıkı giyinip dışarı çıktık. Su birikintisinde zıpladık. Akşam yemeği hazırdu ve arkadaşlarım gittiler. Ödevlerimi yapmaya başladım. Ödevlerimi yaparken kuzenim Deniz geldi. Dişlerimizi fırçaladık ve uyuduk. Sabah oldu güzelce kahvaltımızı yaptık. Tatilin son günüydü. Herkes evlerine gitti, tek kaldım ama üzülmedim okul başlayacaktı.

Zehra ÖZTÜRK – 2/A Sınıfı

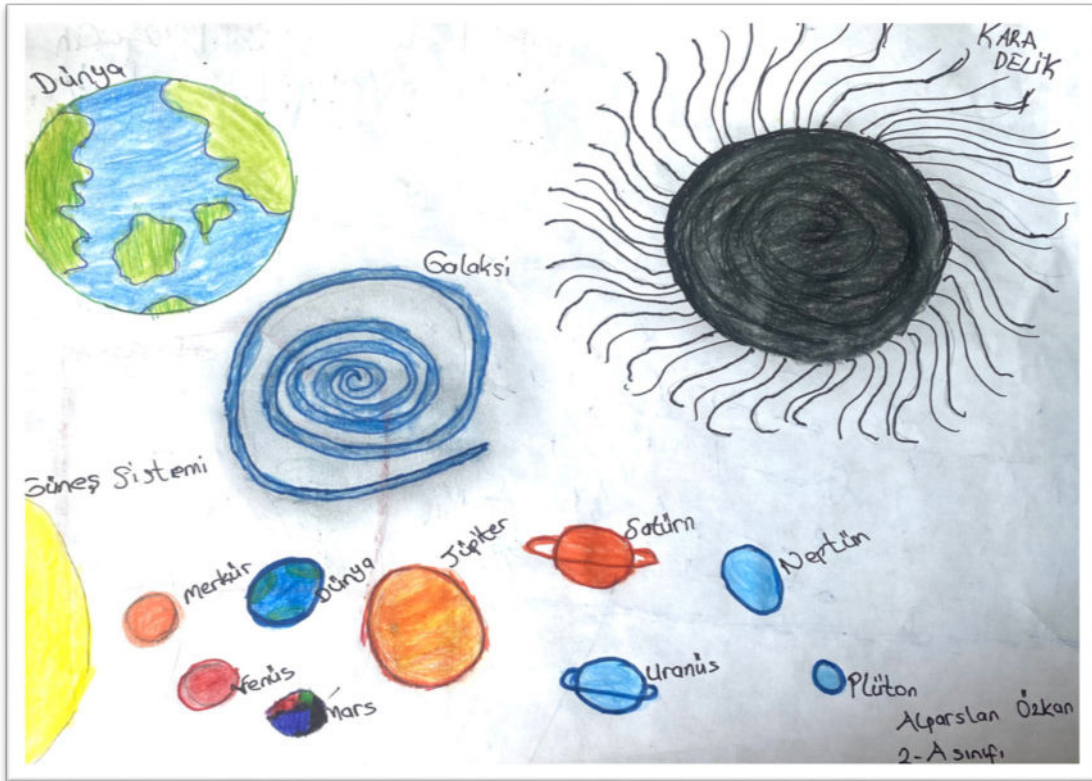
UZAY BİLİMLERİ

Ben sizlere uzayı anlatacağım. Uzay bir sonsuzluktur ve uzayda çok fazla kara delik vardır. Kara delikler çok güçlü bir yer çekimine sahiptir. Uzayda galaksiler vardır hatta bizim galaksimizden bile farklı galaksiler vardır bu galaksiler içinde bir sürü gezegen vardır tıpkı dünyaya benzeyen.

Kara deliklerin etrafında radyasyon vardır ve kara deliklerin olay ufku denen bir yerleri vardır. Olay ufkunu geçerse geri dönüyor ve kara deliklerin içine giriyoruz. Kara deliklerin etrafında yıldız tozu toplanır, uzayda boşluk vardır bu boşlukların içine giremiyoruz.

Umarım bir gün astronot olup uzaya çıkabilirim.

Alparslan ÖZKAN – 2/A Sınıfı

BİR GÜN DIŞARIDAYIM

Bir gün Yerebatan Sarnıcı'na gittik. Orada sıra vardı ve sırayı bekleyip içeriye girdik. Bir merdiven sayesinde yerin altına iniliyordu. İlk defa yeraltına inmiştim orada büyük sütunlar vardı, altımızda ise su vardı, suya para atıyorlardı. "Acaba dilek mi diliyorlardı?" diye mırıldandım. Etrafı gezmek istiyordum orada heykeller vardı altlarında heykelleri tanıtan bilgiler vardı. Heykellerin ismi de vardı ama sadece iki heykelin ismini hatırlıyordum; isimleri Medusa ve Pegasus idi anneme bunların ne olduğunu soracaktım ama gidiyorduk, anneme nereye gittiğimizi sordum o da Ayasofya Camisi'ne gideceğimizi söyledi. Ben onu duyunca daha çok sevindim on dakika sonra Ayasofya Camisi'ne varmıştık; içeriye girerken ayakkabılarımızı çıkardık içerisi çok hem de çok büyüktü, bazı kişiler namaz kılıyordu, çok duramadık eve giderken markete uğradık oradan bir şeyler almıştık ve otobüs ile eve dönmüştük. Evde kitabımı okuyup ödevimi yaptım, sonra odama gidip dinlendim; ama o kadar yorulmuşum ki uyuyakalmışım; uyandığımda sabah olmuştu. Yeni bir gün yeni maceralar beni bekliyordu.

Mustafa ORAL – 3/A Sınıfı

ALICAN'IN KÖPEĞİ

Günlerden bir gün Alican ailesiyle ormana gitmiş. Alican ormanın çok doğal, bitkiler ve ağaçlardan olduğunu görmüş. Çok güzel olduğu için etrafı gezinmeye başlamış. Alican o kadar etrafa dalmış ki farkına varmadan ailesinden epeyce uzaklaşmış. Ailesini göremeyince üzülmüş ve korkmuş. Ormanın biraz ilerisinde bir köy görmüş. Alican köyü görünce çok sevinmiş. Köye doğru giderken bir ses duymuş o sese doğru ilerleyince acıkmış ve kaybolmuş bir köpek görmüş, Köpeğin haline çok üzülmüş, Alican köpeği, köpek de Alican'ı çok sevmiş, Köpek ve Alican köye varmışlar, köyde dolaşırken bir karakol görmüş, Alican hemen karakola gitmiş, Alican karakoldaki polis amcaya demiş ki; “Polis amca ben kayboldum.” Polis amca sormuş: “Annenin veya babanın telefon numarasını biliyor musun?” Alican: “Biliyorum” demiş Alican numarayı hemen söylemiş. Polis amca Alican'ın annesine ulaşmış. Alican'ın ailesi hemen gelmiş. Alican'ı almışlar arabaya tam binecekken annesine köpeği de yanlarına almak istediğini söylemiş. Annesi neden? diye sorunca; Alican köpek hem beni korudu hem de bana dost gibi davrandı deyince köpeği de almışlar ve köpek ile Alican huzur içinde yaşamışlar.

Miraç DOĞAN – 3/A Sınıfı

PENCEREMİZE ALIŞAN KEDİLER

Üç dört ay öncesiydi penceremize bir kedi geldi ismini Fındık koyduk. Her gün penceremize gelir, seslenir sinekliğe tırmanır içeriye bakar ve kendini sevdirmeye çalışırdı. Fındık sinekliğimizi de yırtmıştı. Ablam, annem, ben ve babam her gün Fındığı besliyorduk. Bir gün ablam kedi maması getirip verdi. Ertesi gün de babam yoğurtlu ekmek verdi, sonraki gün annem yumurta verdi ben de dayanamayıp süt verdim. Bir de baktım ki Fındık beni çok sevmiş, ben de her sabah dışarı çıkıp Fındık'a yemek verip onunla oyunlar oynadım. Bir gün bir de ne görelim Fındık'ın yanında minik bir kedi daha var ama Fındık ile hep kavga ediyor hiç anlaşıyor. Gel zaman git zaman ablam ismi Pamuk olsun dedi, ben de Fıstık olsun dedim .Babama sorduk o da tercih hakkını kullanarak "Fıstık olsun" dedi. Böylece minik kedinin adı Fıstık oldu. Babam,

— Saat geç oldu, herkes uykuya.

— Baba zaten benim uykum var ben uyumaya gideceğim.

Sabah kalktım, annem kalkmadan Fıstık'a ve Fındık'a yem verdim, iki günde iki kedim oldu. Çok mutluyum...

Fatıma Betül OLGÜN – 3/A Sınıfı

FATİH'İN UZAY MACERASI

Fatih'in bir hayali vardı. O da astronot olmaktı. Fatih sabah erkenden kahvaltı yapıp uzay ile ilgili bir sürü bilgi okuyordu. Ama bu kadar bilgi astronot olmaya yeterli değildi. Fatih daha çok çalıştı ve gerekli olanı yaptı. Uzun zaman geçmişti ama Fatih uzay hayalinden vazgeçmedi ve astronot olmak için bir adım daha yakınlaşmıştı. Fatih artık astronot olabilirdi. Fatih ailesiyle vedalaşıp uzay roketine bindi. Uzaya çıktıktan sonra uzaydan bir mesaj gönderdi.

— Burası çok güzel ve çok garip.

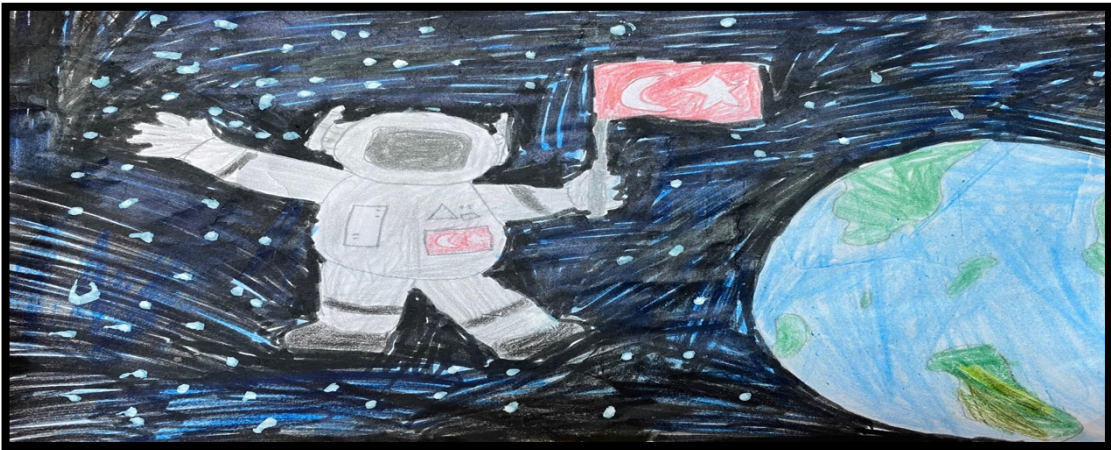
Bu mesajı ailesi görünce Fatih'in iyi olduğunu anladı ve çok sevindi. Fatih uzaydan aldığı kumları bir çantaya koydu, sonra uzay mekiği ile Dünya'ya geri döndü. İlk olarak ailesi ile görüştü. Annesi:

— Hoş geldin oğlum.

— Hoş buldum anne.

Sonra annesinin güzel çorbasını yedi ve “Eline sağlık anne” dedi. Annesi “Afiyet olsun oğlum” dedi. Sonra Fatih uzay ile ilgili araştırmalar yaptı ve uzaydan getirdiği kumu mikroskop ile inceledi ve gördüğü şeyleri annesine söyledi, sonra arkadaşının yanına gidip biraz araştırma yapıp kumda gördüğü şeyleri söyleyip, arkadaşına uzayda neler olduğunu anlattı, sohbet ettiler sonra hoşça kal deyip evine döndü.

Onur Eymen SUIÇMEZ – 3/A Sınıfı

ARKEOLOJİ MÜZESİ

Bugün okul çıkışında babam beni Arkeoloji Müzesi'ne götürecekti ve bana okula giderken, “ Eğer derslerini güzel çalışırsam sana müzeden en beğendiğin şeyin oyuncak halini alacağım.” dedi. Bu beni çok mutlu etmişti. Bugün okulda konumuz müzelerdi, öğretmen sordu:

- Hiç müzeyi gittiniz mi? Ben parmak kaldırdım
- Öğretmenim ben bu akşam gideceğim.
- Hangi müzeye gideceksin?
- Arkeoloji Müzesi'ne gideceğim.
- Öğretmenim siz Arkeoloji Müzesi'nin nasıl kurulduğunu biliyor musunuz?
- Tabiki biliyorum. Arkeoloji Müzesi arkeolojik yöntemlerle ortaya çıkan tarihi yapıtların sergilendiği bir müze türüdür.

Derken okul bitti, eve döndüm, babam ben ve annem müzeye gittik. Müzede bunları gördüm: Hermes Trakya, Hermafrodit Heykeli, Bergama, Arkaik Tapınak Alınlığı, Assos, Behram Kale, Eski Yunan Sergisi Siloam Yazıt, Dua Eden Meryem Ana Rölyefi, Roma İmparatoru İkinci Valentinian'ın Heykeli ve Mari Valisi Puzur Ishtar.. Hepsinin fotoğrafını çektim, isimlerini not aldım, eve döndüğümde odama gittim ve hepsini yakından araştırdım. Artık uyuma zamanıydı. “Acaba başka hangi müzelere gitsem, Dünya'da kaç müze var, Türkiye'de kaç müze var?” diye düşünürken uyuyakalmışım. Sabah olduğunda araştırdım Türkiye’de 552 Dünya'da 55.000 müze varmış. Bunları okulda öğretmenim ve arkadaşlarıma anlattım.

Arkadaşlarım:

- Bu kadar eser yazarken üşenmedim mi? Ben de dedim ki:
 - Hayır üşenmedim, çünkü ben bir şeyi merak edersem onu yaparım.
- Arkadaşlarım da dedi ki sen her şeyi merak et zaten ve dedim,
- Bazen merak etmek iyidir. Sonra birlikte gülüřtük.

Rüzgar Taha DEMİRCİ – 3/A Sınıfı

EVCİL HAYVANLAR OLMASA YAŞANMAZ

Her sabah olduğu gibi uyandım, güzelce kahvaltı edip formamı giyinip okula doğru yolumu tuttum. Okulda matematik dersinde kesirler konusunu işledik doğru söylemek gerekirse ben matematikte en çok bu konuyu sevmiştim. Okul bugünlük bitti. Hemen eve koşa koşa gittim çünkü yeni öğrendiğim konuyu anneme ve ablama anlatmak için sabırsızlanıyordum. Eve vardığımda evde kapının önünde bir kutu duruyordu. Tam ablama soracak iken kutudan “meow meow” diye bir ses geldi bu ses çok inceydi, bir yanda bu ne olabilir derken ablam içinde onun doğum günü hediyesi olan minik kedi Leo olduğunu söyledi. Kutuyu açtığımda masmavi gözlü sarılı beyazı turunculu dünyalar güzeli bir kedi vardı. Tatlı tatlı bana bakıyordu. Geldiği zaman çok küçüktü, tasmaı ona büyük geliyordu, yani o kadar küçüktü. Günlerden bir gün annem süt almaya gitmişti, bir de ne görsün beş tane tatlı mı tatlı kedi, dört tanesi beyaz ama diğeri kahverengiymiş, annem de en çok kedilerin beyaz tüylü, mavi gözlü olanını sever. Biz aslında mavi gözlü bembeyaz bir kedi alacaktık ama onu başka birisi almış, biz de pamuk gibi tatlı mı tatlı, yeşil gözlü bir kedi aldık. Onun adı, Mia’ydı. Benim ve ablamın bir çok kedisi oldu bizim neredeyse yirmi tane kedimiz vardı. Şimdi size isimlerini sayacağım: Leo, Nia, Behlül, Çizgi Çizgi, Pofi, Şimşek, Yılışık... Bunlar gibi bir sürü kedimiz oldu. Bu arada hepsine dışarıda baktık, tek bir kedimizi evde baktık, şimdi size onun hikayesini anlatacağım: Günlerden bir gün biz çardakta oyun oynuyorduk ve bir yerden yavru kedi sesi geliyordu eğildik her yere baktık ama bulamadık sonra naylon gibi bir şeyi kaldırdığımızda iki tane yavru kedi gördüm, ikinci gün dört tane yavru kedi oldu. Üçüncü gün altı yavru kedi oldu. Dördüncü gün ise sekiz yavru kedi oldu . Beşinci gün ise on yavru kedi olmuştu. O kadar miniktiler ki elimden bile küçüktü.

Şöyle bir şey varmış eğer annesi yanında yokken yavru kedileri severseniz ona bakmıyormuş çünkü o artık biz sevdiğimiz için onun kokusu bizim korkumuz oluyormuş, Biz çok sevmesek de bir kedisini istemedi onun tuvaletini yaptırmadı, onu attı biz de onu minik bir kutuda baktık, tuvaletini yaptırдық, sıcak sıcak yerlerde uyuttuk; ama en iyisi uzun süre annesinin bakıp tüm gün yavrusunu büyütmesiymiş. Kedimiz yaşayamadı iki gün sonra öldü, çok üzüldüm. Çizgili bir kedi olduğu için adı Çizgi'ydi onun ölmesine o kadar üzüldüm ki ama ablam benden bile üzgündü, Aklımızdan “Neden öldü, keşke biraz daha yaşasaydı?” diye geçti. Hem büyüye kadar bizimle evde kalacaktı. Mutluydum ama artık üzgünüm, çizgili unutmasın her zaman kalbimizde. Diğer kedilerde bir süre sonra öldü. Onların neden öldüğünü bilmiyorum. Evet beni dinlediğiniz için teşekkürler, sizin de bir evcil hayvanınız var mı?

Beyza Nil UZUN – 3/A Sınıfı

BİR BAYRAM GÜNÜM

Bir bayram sabahı heyecanla uyandım sonra elimi yüzümü yıkayıp ailemle bayramlaşıp ardından ailecek kahvaltımızı yaptık. Daha sonra hazırlanıp apartmandakilerle de bayramlaştık, daha sonra da kuzenlerimle şeker toplamaya başladık. Neredeyse her yeri gezmiştik. Hepimiz çok yorulmuştuk ve bir yerde oturduk, Sonrasında yine apartmana geri döndük. Apartmana geri döndüğümüzde memleketten halam ve ailesinin gelmiş olduğunu gördüm. Halamlarla bayramlaştık, topluca çardakta yemek yedik. Yemek yedikten sonra kuzenlerimle oyun oynadık ve yine gezdik tozduk. Akşam da çardakta çay içtik ve sohbetler ettik. En sonunda herkesle vedalaşıp evlere dağıldık. Bayramın ikinci günü sabah yine erkenden kalkıp elimi yüzümü yıkadım ailemle kahvaltıya oturdum, kahvaltımı bitirdim, hazırlandım ve arkadaşlarımla şeker toplamaya gittik. Şeker topladık ve apartmana gidip şekerlerimizi saydık, hepimizin şeker sayısı aynıydı. Sonra markete gittik kendimize bir şeyler aldık. Apartmana geri dönüp aldıklarımızı yedikten sonra canımız sıkıldı, oyun oynamaya karar verdik. Öğlen de büyüklerimiz çardakta çay içip sohbet ettiler biz de onları dinledik akşam oldu ve çardakta yemek yedik. Daha sonra herkese, “ İyi akşamlar” deyip, evlerimize dağıldık. Üçüncü gün yine erkenden kalkıp, elimi yüzümü yıkadım Ailecek kahvaltı yaptıktan sonra hazırlandım, kuzenlerimle yine bir araya geldik ve şeker toplamaya gittik. Bu sefer yarışma yapacaktık, şekerlerimizin sayısı aynı olmayacaktı. Her yeri gezdikten sonra apartmana geri döndük ve şekerlerimizi saydık en çok şeker toplayan bendim, çok mutlu oldum. Öğlen biraz daha gezdikten sonra apartmana döndüğümüzde, her yer çok güzel kokuyordu, belli ki annemler yemek yapmışlardı. Çardakta büyük bir sofra kurmuşlardı. Yemeği getirdiler, biz de yedik akşam olduğunda çay içtik ve sohbet ettik yine herkesle vedalaşıp evlere dağıldık.

Dördüncü gün üzgündüm çünkü bugün bayramın son günüydü. Hemen elimi yüzümü yıkadım kahvaltımı yaptım ve hazırlandım, yola düşerek kuzenlerimin yanına çıktım, bu sefer şeker toplamadık sadece gezdik. Gezdikten sonra apartmana döndük, çardakta yemek yedik, Biraz gezdik ve oyun oynadık akşam olunca çardakta çay içip sohbet ettik. Daha sonra herkesle tatil bittiği için büyük bir üzüntüyle vedalaştık. Herkes evlerine dağıldı. Akşam uyurken çok rahat uyudum çünkü bayram tatilim çok eğlenceli ve güzel geçmişti.

Hira DENİZ – 3/A Sınıfı

AHMET'İN KEDİSİ PAMUK

Bir gün Ahmet dışarıda arkadaşları ile oyun oynarken bir kedi görmüş kediye bakmış, kedi çok zayıfmış Ahmet annesinden izin alarak bir şey demiş:

— Anneciğim kedi çok zayıf rica etsem kediye eve alabilir miyiz?

— Olur Ahmet. Kedi gerçekten çok zayıf, evde süt varsa veririm bir de baban izin verirse kediye sahipleniriz.

— Anne babam sahiplenmemize izin verirse adı “Pamuk” olsun. Çünkü, bembeyaz pamuk gibi.

Akşam Ahmet'in babası eve gelince, Ahmet babasına;

— Baba bu kedi bizim olabilir mi?

— Olur oğlum ama kediye iyi bakacaksın onan zarar vermeyeceksin; çünkü tek insanlar canlı değil hayvanlar bitkiler de canlı oğlum.

— Evet baba biliyorum tek biz canlı değiliz zaten hayvanlara zarar verilmez.

Ahmet ve pamuk birlikte çok iyi geçindiler ve hayvanlara zarar vermenin çok kötü bir şey olduğunu öğrenmişti, Pamuk'a çok iyi bakmıştırlar.

Hatice Narin İSLAMOĞLU – 3/A Sınıfı

OKULUN İLK GÜNÜ

Sonunda okullar başlayacaktı, yarın okul vardı. Ayşe de herkes gibi çok heyecanlıydı, heyecandan uyuyamıyordu. Arkadaşlarını öğretmenlerini ve okulunu merak ediyordu. Sabah olmuştu, bir yandan annesiz ne yapacağını düşünüyordu. Bu kaygılarla okula başladı. Okulda arkadaşlarıyla o kadar güzel vakit geçiriyordu ki annesine olan özlemi az da olsa hafiflemişti. Okulun ilk günü olduğu için ders işlenmemişti, sadece kitapları dağıtmışlardı. Ayşe çok mutluydu, öğretmeni de çok sevmişti, öğretmeni de Ayşe'yi çok sevmişti; hatta öğretmeni Ayşe'ye boya kalemleri hediye etmişti. Ayşe hemen eve gidip boyama kitaplarını boyamak istiyordu. Ayşe sınıf arkadaşlarından en çok kendisi gibi olan Ela'yı sevmişti o da Ayşe gibi boyama yapmayı çok seviyormuş. Beraber çok güzel vakit geçiriyorlarmış ve okul bitmiş eve gitme zamanı gelmişti. Ayşe bir yandan okuldan gitmek istemiyordu bir yandan da eve gitmek ve annesini doya doya öpmek istiyordu. Okul servisi gelmişti şoför güzel şarkılar açıyor, tüm çocuklar yol boyunca eğleniyordu. Herkes sevinçle şarkılar söyleyip dans edercesine oturdukları yerden sallanıyorlardı ve servisten inme zamanı gelmişti. Ayşe'nin annesi dışarıda onu bekliyordu, Ayşe sevinç içinde ve özlemle annesine sımsıkı sarılmıştı, annesine günün çok güzel geçtiğini söylüyor; fakat ona onu çok özlediğini de hatırlatıyordu. Eve gelip çantasından hızlıca boya kalemlerini çıkarıp boya kitabına doğru koştu ve yeni boya kalemleriyle tüm kitabına boyamaya başlamıştı. Çok yorulmuştu hemen yatağına gitti ve uykuya daldı. Ayşe'nin ilk okul günü böyleydi ve hep severek okula gitti.

Hira Nur ÇOBAN – 3/A Sınıfı

MİNİK KEDİ PONÇİK

Bir gün Nisa ve annesi hazırlanıp dışarı çıktılar, dışarıda aç susuz ve kirli bir kedi gördüler, annesi kediye eve almak istedi.

- Hayır, anne bu kadar kirli bir kediye eve alamayız, evimizi kirletir
- Kızım lütfen böyle söylemeden önce empati yap.
- Doğru söylüyorsun anne, empati yapınca çok pişman oldum
- Anladın mı kızım? Hadi bir kase süt getir, babana da söyle gelirken kedi maması getirsin.
- Tamam annecim süt getirip babama söylerim.
- Haydi kızım hızlı ol da kedi aç kalmasın.
- Tamam anneciğim.

Kediye süt verip banyo yaptırdılar o sırada babası işten gelip mamayı getirdi ve kediye beslediler, kedi de uyudu bir buçuk saat sonra kedi uyandı. Kedinin ismini Ponçik koydular. Ve bundan sonra Nisa yaşadığı olaylarda empati yapıp ondan sonra karar vermesi gerektiğini öğrendi.

Ela BAL – 3/A Sınıfı

ARI ile PAPATYA

Sıcak bir yaz günüydü, her yer çiçek dolu ve hava mis gibi kokuyordu, çiçek tarlasının üzerinde bir arı, “vız vız” diyerek neşeli neşeli uçuyordu. Havada o kadar güzel süzülüyordu ki papatya onu hayranlıkla izliyordu, uçmaktan yorulan arı, papatyanın yanındaki ağaç dalına kondu.

Papatya, arı ile konuşmak istedi ve seslendi:

— Arı kardeş ne kadar güzel uçuyorsun, oysa benim kanatlarım yok ve ben senin gibi dünyadaki güzellikleri göremiyorum, sadece etrafımdaki çiçekleri görüyorum, bir gün beni de alıp gezdirir misin? Arı papatyaya kibirli gözlerle bakar;

— Ben seni nasıl taşıyayım? Seni asla taşıyamam, çabucak yoruluyorum hem ne yapacaksın dünyadaki güzellikleri? Diyerek sözlerini tamamladı, Papatyayı götürmek istemedi ve uçarak gözden kayboldu.

Bu duruma üzülen papatya günlerce ağladı, kendisine kibirli davranan arı onu çok üzmüştü, aslında papatyayı alıp gezdirebilirdi; fakat o kibirli davranarak onu küçümsemişti, Aradan aylar geçti, havalar yavaş yavaş soğudu, ağaçlar yaprak döküyor ve çiçekler soluyordu; fakat papatya hala yapraklarını dökmemişti. O gün havada arıyı uçarken gördü ve bal yapmak için çiçek aradığını fark etti, oysa oradaki solmadan kalan tek çiçek papatyaydı. Arı papatyanın üzerine konmak istedi ve papatya arının konmasına izin vermedi. Bu duruma oldukça şaşırان arı sinirlendi,

— Neden konmama izin vermiyorsun? Bal yapmam gerek.

Papatya aylar önce kendisine kibirli davranan arının yaptıklarını ona hatırlattı, durumu hatırlayan arı kendi kendine çok kızdı ve papatyadan özür diledi. Kibri yüzünden geri çevirdiği papatyaya şimdi kendi muhtaç olmuştu, arının yaptıklarını affeden papatya arının bal yapmasına izin verdi.

Yaren Nisa AYDIN – 3/A Sınıfı

EZGİ’NİN EĞLENCELİ GÜNLÜĞÜ

O gün çok mutlu ve heyecanlıydım çünkü en sevdiğim kuzenim Yağız’lara gidecektik. Sabah erkenden kalktım, mutfaktan çok güzel kokular geliyordu, annem kahvaltıyı hazırlıyordu, elimi yüzümü yıkadım ve annemin yanına gittim.

— Anne teyzemlere ne zaman gideceğiz?

— Yavrum kahvaltımızı yapalım sen de ödevlerini yap ondan sonra gideceğiz.

Annem kahvaltı sofrasını hazırlarken anneme yardımcı oldum babam ve abim fırına sıcak ekmek almaya gitmişlerdi biz sofrayı hazırlarken onlar da geldi, hep birlikte kahvaltımızı yaptık. Sonra ben odama çıktım ve ödevlerimi yapmaya başladım. Ödevlerim bitince hemen annemin yanına gittim,

— Anneciğim ödevlerim bitti.

— Tamam kızım hazırlanıp çıkalım o zaman.

Ben de koşarak odama hazırlanmaya çıktım, hazırlandıktan sonra yola koyulduk, yolda giderken annem kuzenim Yağız ile bana bir sürpriz yapacağını söyledi, ben de heyecanlanarak anneme sürprizin ne olduğunu sordum. Annem de, “Derslerinize düzenli olarak çalıştığınız için sizi lunaparka götüreceğiz.” dedi. Tüm bunları duyunca ben de çok heyecanlandım kuzenim Yağız’a haberi vermek için sabırsızlanıyordum, heyecandan yolun nasıl bittiğini anlayamamıştım, çoktan teyzemlerin evine varmıştık.

Arabadan iner inmez koşarak kuzenim Yağız'ın yanına gittim ona bu sevinçli haberi verdiğimde Yağız'da çok heyecanlanmıştı daha sonra annem ve teyzem odaya gelip Yağız'a hazırlanmasını söyledi. Yağız hazırlanıp aşağıya yanımıza geldi lunaparka gitmek için hep birlikte yola çıktık. Yağız'la birlikte lunaparkta neler yapacağımız hakkında konuşmaya başladık ve sonunda artık lunaparka gelmiştik, arabadan iner inmez içeriye doğru heyecanla koşmaya başladık. Önce annemle birlikte bilet almak için sıraya girdik, biletleri aldıktan sonra atlı karıncaya bindiğimiz sırada gözümüze pamuk şeker satan amca çarptı, iner inmez annelerimize pamuk şeker almak istediğimizi söyledik ve pamuk şeker almaya gittik. Pamuk şekerlerimizi yedikten sonra hep birlikte dönme dolaba bindik, çok güzel vakit geçirdik. Artık hava kararmaya başladığı için teyzem ve annem eve dönmemiz gerektiğini söyledi, arabaya binip eve doğru gitmeye başladık. Benim için unutamadığım çok eğlenceli günlerden biriydi.

Ayşe Mina AYDIN – 3/A Sınıfı

CAN ve MÜZİK

Can o gün soğuk havada montsuz dışarı çıktığı için gece yatmadan önce başı çok ağrıyordu, Ertesi gün uyandığında Can'ın annesi Selma Hanım ateşi çıktığını fark etti. Hafta sonuydu ve Can'ın arkadaşlarıyla çok güzel planları vardı. Can'ın annesi Selma Hanım bu haliyle dışarı çıkmasını istemiyordu, zaten hava da yağmurluydu. Can ve annesi Selma Hanım hemen doktora gittiler. Doktor, Can'a bir hafta evde kalmasını söyledi, ona bir sürü ilaç verdi. Can ile annesi Selma Hanım doktorun verdiği ilaçları eczaneden almak üzere üzgün bir şekilde gittiler. Eve geldiklerinde Can ağlamaklı ağlamaklı odasına gitti ve en iyi dostu olan güneşi çağırdı ama güneş onu duymamıştı, Çünkü güneş de derin bir uykuya dalmıştı ve güneşi uyandırmak çok zordu.

Can dalgın bir şekilde düşünürken aklına şöyle bir fikir geldi; uçurtmalarını kendisine bağlayıp yukarı çıkıp güneşi uyandırmak . Ama Can daha sonra vazgeçti bu düşüncesinden. Düşündü de düşündü, düşündü, düşündü... Ama aklına hiçbir şey gelmedi neredeyse Can kocaman bir boşluğa düşecekti, daha sonra annesi

ilacını içirmek için yanına geldi Can ilacın tadını beğenmemiştir; çünkü Can tatlı ve tuzlu şeyleri çok severek içmezdi, sevmezdi de. Annesi Selma Hanım gittikten sonra düşünmeye devam etti ve sonra gökyüzünde kara kara bulutların “la fa sol” yazdıklarını fark etti., Can “la fa sol” ile başlayan bir şarkı biliyordu hemen gitarını aldı oyuncaklarını dizdi ve söylemeye başladı “la fa sol” diye başladı ve sonra güneşin açmaya başladığını fark etti. Can hemen oyuncaklarını ve gitarını kaldırıp güneşe olan biteni anlattı. Bir hafta geçti. Can iyileşti ve o günden sonra dışarı çıkarken her zaman havaya göre giyinmeye özen gösterdi ve hastalanmamak için elinden geleni yaptı.

Zeynep ÖZAYDIN – 3/A Sınıfı

KONUŞAN YAVRU KOYUN ve KURT

Bir gün yavru koyun annesine;

— Hadi gezmeye gidelim.

— Hayır.

Yavru koyun gizli gizli gezmeye gitmeye karar vermiş sonra da kaybolmuş, Karnı çok açmış nerede yemek bulabilirim diye mırıldanırken karşısına bir kurt çıkmış, Kurt, “Benden korkmana gerek yok.” demiş. Sonra birlikte yemek yemişler en sonunda kurt ona evini bulması için yardım etmiş, yavru koyun ona teşekkür etmiş, O günden sonra koyun ve kurt arkadaş olmuş.

Müzeyyen Yağmur GÜN – 3/A Sınıfı

KAYBOLDUM

Merhaba ben Ali, kardeşim Nisa, babam Yakup, annem de Aysel. O gün sabah annem kahvaltıyı hazırlarken ekmek kalmadığını fark etti, biz de babamla markete gittik.

— Baba bir şey alabilir miyim?

— Evet.

— Tamam babacığım.

Ben de gezinirken dikkatim dışarıdaki pamuk şekerciye gitti, babam da beni bulamayınca endişelenip annemi ve kardeşimi alıp karakola gitmiş. Beni bulmaya çalışan polis amcalar bir türlü bulamadılar, ben de karakola gidecektim ama yolunu bilmiyordum. Aradım taradım bulamadım, bir oyuncakçı gördüm ve biraz daha aradım. Karakolu gördüm içeri girdim tutuklanan insanlar ve güvenlikler vardı ben de bir güvenliğe sordum;

— Merhaba ben kayıp bir çocuğum.

— Sen Ali misin?

— Evet.

— Tamam, ben hemen bildiriyorum.

Şimdi de beni bir odaya koydular, bir polis amca çalışma masasında bilgisayardan bir şeyler yapıyordu. Bir anda kapıyı tıklatıp içeri bir başka polis amca ve arkasında da annem babam ve kardeşim içeri girdiler. O kadar mutlu oldum ki sevinerek teker teker öptüm onları ve arabaya bindik.

Araba da konuştuk. Babam;

— Bir daha benden ayrılma oğlum.

— Tamam babacığım, söz veriyorum.

— Haydi o zaman eve gidelim. Annemle de konuştuk.

— Bize söz ver bakalım oğlum.

— Söz anne!

Kardeşimle de arabada konuştuk,

— Karnım zil çalıyor.

— Benim de kardeşim.

O sırada eve geldik, yemek yedik. Arkadaşlar siz siz olun tanıdıklarınızın peşinden ayrılmayın. O gün ben bunu anladım.

Amine Esma KİRAZ – 3/A Sınıfı

GİZEMLİ AĞAÇ

Güneşli bir Pazar sabahıydı, arkadaşlarımla birlikte ormanda gezintiye çıkmıştık, ilk oynayacağımız oyun ebelemeceydi. O kadar uzun bir süre oynamıştık ki artık ayaklarımıza kara sular inmişti, birazcık soluklandık daha sonra oynamaya devam ettik, tam oynamaya başlayacaktık ki bir sorun vardı. Bir ağaç benim dikkatimi çekti. Ağacın ortasında garip bir şekilde bir delik vardı hem de kara bir delikti. İçine dikkatlice baktığımda bir sürü meşe palamutu gördüm birkaç saat daha oynayıp evlerimize gittik. Akşam yemeğini yedikten sonra bilgisayardan birazcık araştırma yaptım. Sincap, yuvalarına baktığımız için kızmış olabilir Araştırma yaptım, tam da aradığım sonuca ulaşmıştım ki uyku vakti gelmişti. Sabah elimi yüzümü yıkadım kahvaltımı ettim daha sonra okula gittim. Okuldan geldiğimde ellerimi yıkadım, üstümü değiştirdim akşam yemeğini yedikten sonra bilgisayarımın başına oturdum, Biraz araştıra yaptım. Araştırdıktan sonra aradığım sonuca ulaştım meğersem orada sincaplar yaşıyormuş ben de onları boşuna rahatsız etmişim, ertesi gün hatamı telafi etmek için okul çıkışı arkadaşlarımla birlikte ormana gittik ve sincaplara 10 ya da 20 tane meşe palamutu topladık. İnşallah topladığımız palamutları beğenmişlerdir ve hatamızı telafi edebilmişizdir.

Meleknur SEVİM – 3/A Sınıfı

AİLEMLE BİR PARK GEZİSİ

Bir gün ailemle birlikte kahvaltı yapıyorduk, akşam Nakkaştepe'ye gitmeye karar verdik. Akşam oldu ve yola çıktık. Oraya vardığımızda kocaman bir park gördük. Hemen parka koştum park o kadar büyüktü ki ağzım açık kaldı neredeyse yere düşüp bayılacaktım. Parkta oynamaya başladım. Ben parkta oynarken annemle babam çekirdek çitliyordu, ama tabii ki de çöplerini yere değil çöpe atıyorlardı. Bir süre oyun oynadıktan sonra eve doğru yola çıktık. Eve vardığımızda yatağa koştum ve uyudum. Böylece bugün benim en güzel günüm oldu.

Fatmanur ÇİÇEK – 3/A Sınıfı

